

שלוח - לח ע"א

הנחשים השרפים. מה נחש فهو בפיו, אף כאן בפה. ומשה לא עשה כן, אלא הבת, ולא השלים את השם, אלא חור בראשונה בשם הצור ועקב את הנחש. זהו שפטותך ויה, ולא כתוב וידבר, כמו שגצטוה ודברתם. שניינו, צור - לעשות, והנחש - לדבר. וכתווב שם וijk את הפלע במתהו פעמים. אחד של עבר, ואחד של בעת.

למךנו, אמר רבינו אלעזר, באומה נשעה נשר האות, שזוב משה הנחש, ולא נשלם כל השם.

שררי הצד אחד נשלם בים, מצד אחר התחליל בשור, ולא נשלם בנחש. אמר לו הקדוש ברוך הוא: עשית שיתחילשמי, ולא נשלם לעשות אותן? אף אתה התחלף ולא תשלם, לכן לא תבייא את בני ישראל. התחלף להוציאם - לא תשלים להכニיטם לארץ, לכן לא תבייא.

אמר רבינו אלעזר, כתוב (במדרב כב) ברראשונה שפחה פשרה הנחש, שכתוב (שם ד) וינס משה מפניו. קלב ראה, ולא ידע.

אמר רבינו אלעזר, כתוב (במדרב כב) ויעש משה נחש בחשת וישמו על הגס. על נס לא כתוב, אלא על הגס. רצה להתקין ולחשלים מה שחרר. אמר לו הקדוש ברוך הוא: משה, כתוב (שם כ) להקדישני במים. במים ולא בבדבר אחר. כמו שהתחלה במים, אני רוצה שישתלםשמי הגס במים. אמר רבינו אלעזר, במקום שהיתה חסר לא השלים, אבל אכן עשוה הגס.

אמר רבינו יהושע, כתוב (שם כב) עשה לך שرف. עשה לך - להוציאתך. עשה לך - פקם ממה שחתרתך. עם כל זה לא תקן אלא

הנחים השרפים. מה נחש חיליה בפורמיה, אוף הכא בפורמאות.

ומשה לא עביר ה כי, אלא הפה, ולא אשלים שמא, אלא חור בקדמיה בשם האוצר, ושבק דנחש, הדא הוא דכתיב, ויה, ולא כתיב וידבר, כמה דاتفاق ודברתם. דתניון, צור למעבד, ונחש למללא. וכתיב ויה את הפלע במתהו פעמים, חד דלשעבר, וחד דהשתा.

הניא, אמר רבי אלעזר בה שעטה אשთאר שמא. כלומר, שלא אשתלים בההוא את, דשבק משה נחש, ולא אשתלים כל שמא. הדא בחד גיסא אשתלים ביהם. מגיסא אחרא שרי בשור, ולא אשתלים בנחש. אמר ליה קודשא בריך הוא, עבדת דשרי שמי, ולא אשתלים למעבד אתין. אוף את שרית, ולא תשתלים. לכן לא תבייא את בני ישראל. שרית לאפקא לוז, ולא תשלים לאעלאה להז לארעא, לכן לא תבייא.

אמר רבי אלעזר ידע לבא דמשה בקדמיה הדחיל, פד חמאת נחש. דכתיב ויינס משה מפניו. לבא חמאת, ולא ידע.

אמר רבינו אלעזר, כתיב וייעש משה נחש בחשת ויישימחו על הגס. על נס לא כתיב, אלא על הגס, בעא לאתקן ולא שלמא מה דחסר. אמר ליה קודשא בריך הוא, משה, כתיב להקדישני במים, במים ולא בבדבר אחר. כמו שהתחלה במים, ביענא דישתלים בשמי הגס במים. אמר רבינו אלעזר אתרא דחסר לא שלים, אבל אתה עבד נסא הכא.

אמר רבינו יהושע, כתיב עשה לך שرف. עשה לך, לתועלתך. עשה לך, תקן ממה דחסרתך. עם כל זה לא תקן אלא ראייה, שהי